

29. NEDELJA MED LETOM MISIJSKA

NEDELJSKO PISMO

župnija Prevalje

Mt 22,15-21
VSI SMO MISIJONARJI

»Kolikokrat se mi je na apostolskih potovanjih primerilo, da sem videl, kolikšna je žetev, pa sem slišal, da ni misijonarjev: duhovnikov, bratov, sester, oseb, ki se posvečajo evangelizaciji,« je z bridkostjo zapisal sv. Janez Pavel II. v svoji poslanici za 170. svetovni misijonski dan. Na današnjo nedeljo, ki jo imenujemo tudi »misijonska«, je še ena priložnost več, da se še bolj živo zavemo, da je vsak kristjan misijonar. Kakor je voda mokra ali ogenj vroč, tako mora biti tudi vsak Kristusov učenec oznanjevalec njegovega evangelija.

Sv. Janez Pavel II., ki je v času svojega papeževanja opravil mnoga misijonska potovanja, poudarja: »Vsak kristjan, ki je s krstom vključen v Cerkev, je poklican, da je misijonar in priča. To je izrecno Gospodovo naročilo. In Sveti Duh pošilja vsakogar, ki je krščen, da oznanja in daje pričevanje o Kristusu vsem narodom.« Ko govorimo o misijonih, imamo navadno pred očmi daljne dežele, kjer živijo Afričani in Azijci. Med njimi delujejo duhovniki, redovnice, redovniki in laiki, ki

jim z besedo, še bolj pa z zgledom oznanjajo Jezusov nauk o bratstvu vseh ljudi in o ljubezni, ki naj bi nas povezovala. Tudi na to je treba misliti. Misijonarje, ki v našem imenu daleč od doma in pogosto v težkih razmerah, a z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo, polagajo temelje Kristusovi Cerkvi, moramo podpirati z molitvijo in tudi z materialnimi darovi. Vendar pa bi misijonska nedelja ne dosegla svojega namena, če se sami ne bi zbudili, če se ne bi trudili postati misijonarji v svojem okolju. Vsak, ki je krščen, je misijonar in priča.

Misijonskih poklicev ne bo, če med nami ne bo velikodušnosti, če ne bo žive zavesti, da sem nekomu potreben. Mnogi ljudje danes ne vedo, čemu naj bi še živeli. Zdi se jim, da je njihovo življenje brez koristi, da nikomur niso potrebni. Odprimo oči in videli bomo, koliko ljudi nas potrebuje: člani naše družine, sodelavci, stanovalci našega bloka, stari, bolni, osamljeni ... Naše misijonsko področje je ogromno. Tukaj je naša Zambija, naš Madagaskar, naša Indija!

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

»Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.«

(prim. Mt 22,21)

Pred krščanstvom so ljudje mislili, da bog in cesar hodita vedno z roko v roki.

Oblast je bila sveta, ker je izhajala neposredno od Boga. Zato ji niso smeli ugovarjati in so se ji morali pokoravati.

Jezus je naredil oster rez in jasno ločil: Bog je Bog in cesar je cesar.

Oblast prihaja od Boga, ker se uvršča med vse tisto, kar ima svoj obstoj v Bogu, toda to nikakor ne pomeni, da so oblastniki bog ali skoraj bog.

Ta »rez« je bila osnova za ugovor vesti, ki so ga uveljavljali kristjani proti rimskim cesarjem: »Ti mi ukazuješ, naj ubijam, jaz pa tega ne bom počel, ker mi Bog zapoveduje nasprotno.«

Iz tega »reza« se je počasi in z muko rojevala demokracija, ki sloni na tem sporočilu.

Počasi in z muko. Tudi krščanskim oblastem je namreč ustrezalo vračanje v predevangeljske čase: »Če moja oblast prihaja od Boga, se ji podložniki ne smejo upirati: morajo biti tiho in ubogati.«

Oblasti, ki ne znajo utemeljiti svojih ukazov in se sklicujejo zgolj na moč svoje oblasti, je potrebno imeti – in to vse! – za sumljive. Enako velja za vsakogar, ki se poskuša zamenjevati z Bogom. Bog je nekaj čisto drugega.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Danes je misijonska nedelja. Tudi vsi mi smo misijonarji. Ni nam potrebno potovati v oddaljene kraje. Če bomo le kot Tesaloničani, polni vere, upanja in ljubezni, bomo misijonarji v svojem okolju. Ta naziv bomo zaslužili tudi, če bomo pošteno živeli ter dali Bogu, kar je Božjega, in svetni oblasti, kar ji gre. Pri tem pa nikakor ne smemo pozabiti na bližnje.

Po: Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto A

***Bog se poslužuje tudi tvojih rok,
da si lahko misijonar našega vsakdana!***

MOJE ROKE

Dve roki imam in to me osrečuje.

Kaj vse lahko z rokami naredim!

Potrebujem jih vsak dan nešteto krat.

Pri vsakem delu mi služijo.

Ko se utrudijo, jih osvežim.

Danes sem se zavedel,

da se tudi ti, o Bog, poslužuješ mojih rok,

da delajo po tvojem naročilu,

da hočeš po mojih rokah

vstopiti v ta naš svet.

Danes sem se zavedel,

da si ti v stisku mojih rok,

v prijemu in reševanju,

v prenašanju bremen,

v tihem objemu,

v ritmu pri plesu in glasbi.

Ognjišče 10/2011

BI PRIŽGALI SVEČO MANJ?

Bliža se praznik vseh svetih, ko bomo zopet urejali grobove naših pokojnih ter prižigali sveče. Ali veste, da v novembru prižgemo Slovenci več sveč na prebivalca, kot katerikoli drug narod na svetu? Verjetno niti ne pomislimo, da s tem povzročimo gore odpadkov, ki jih je težko predelati.

Če bomo torej prižgali svečko manj, nam predniki ne bodo zamerili, potomci pa nam bodo hvaležni!

»In na koncu bo vsa ta plastika, ki je težko razgradljiva, končala v zemlji, ki je prostor telesnih ostankov naših dragih rajnih. Paradoksalno je, da ne uvidimo, kako brezumno smetimo to, kar bi moralo biti sveto. Dovolj je, da prižgemo svečko pozornosti. Ne potrebujemo gore plastike. Naredimo korak naprej. Čas je, da prerastemo pretirano kopičenje sveč in način krašenja grobov, ki je prepogosto znamenje nezdravega primerjanja in frustracij. Pokažimo svojo samozavest, prinesimo cvet z lastnega vrta (če je le mogoče) in svečko, ki bo dejansko svečka pozornosti, in molimo. Prav molitev nas odpira v tisto zaznavo presežnih resničnosti, iz katerih so rajni sveti in svetli in so duhovna opora in moč našemu življenju. Skrajni čas je, da prerastemo površnost in se prepustimo tistemu razkošju, v katerem ni dneva mrtvih, ampak svetih.«

(Karel Gržan)

Oznanila

♦ Danes je **misijonska nedelja**.

Letošnja poslanica papeža Frančiška za misijonsko nedeljo je osredotočena na poslanstvo, in sicer poslanstvo vseh

kristjanov. Ker veliko večino Božjega ljudstva tvorijo laiki, je zato letošnji poudarek namenjen ravno njim.

Na to nedeljo smo pri sv. mašah običajno darovali za potrebe misijonov. Ker tokrat to ni mogoče, lahko svoj dar nakažete sami na:

Misijonsko središče, Kristanova ul. 1000 Ljubljana; TRR: SI56 0201 4005 1368 933

♦ Smo v oktobru, ki je **mesec molitve rožnega venca**. Naj ta meditativna molitev poveže tudi vse vas v krogu družine, ko nam je zaradi koronavirusa onemogočena skupna molitev v cerkvi.

♦ Zaradi ukrepov NIJZ-a in Slovenske škofovske konference je do nadaljnjega odpovedana udeležba vernikov pri sv. mašah. Duhovnik sam opravi sv. mašo brez navzočnosti vernikov po namenu, ki je objavljen.

Prav tako je do nadaljnjega odpovedan verouk za vse osnovnošolske otroke od 1. do vključno 9. razreda. Več o osvajanju veroučnega znanja bo pojasnilo prihodnje Nedeljsko pismo.

V času strožjih koronavirusnih ukrepov bo cerkev odprta ves dan za osebno – privatno molitev. Za tiste, ki ne uporabljajo e-pošte, pa bo pri vходу v cerkev na razpolago Nedeljsko pismo.

Na polici za verski tisk pa naročniki lahko vzamejo Družino in Ognjišče.

Darovalci

Za novo žup. kuhinjo: Rajko Ortan 50 €.

LEPA HVALA ZA DAR!

Prav tako lepa hvala Jožici in Foltiju Ovnič za dar župniji. Darovi za potrebe župnije so v koronavirusnem obdobju zelo okrnjeni, sedaj

bomo ostali kar brez njih, redni stroški župnije pa ostajajo. Hvala vsem za razumevanje. Svoj dar lahko ali izročite v župnišču ali ga nakažete na TRR župnije Prevalje.

Svetnik tedna

**20. oktober
IRENA**

Svete maše

18. 10. 2020 – MISIJONSKA NEDELJA

- za vse žive in pokojne župljane
- za +Stanka Majerič, obl, hčerka Erika z družino

PONEDELJEK, 19. 10., Pavel od Križa

- za +Cirila Čegovnik

TOREK, 20. 10.: Irena, mučenka

- za +Hildo Tomaž, Helena Kralj

SREDA, 21. 10.: Uršula, mučenka

- za +Kristino in Alojza Ferenc ter sorodnike

ČETRTEK, 22. 10., Janez Pavel II., papež

- za +Urško Tasič

PETEK, 23. 10., Janez Kapistran, duhovnik

- za +Marijo Drofelnik, Senekovičevi

SOBOTA, 24. 10., Anton Claret, škof

- za +Toneta Pučnik, obl.

25. 10. 2020 – ŽEGNANJSKA NEDELJA

- za vse žive in pokojne župljane
- v dober namen

V njenem življenjepisu se resnična dejstva prepletajo z legendami. Irena naj bi bila redovnica v mestu Tomar v sredini Portugalske proti koncu 6. stoletja. Vanjo se je zaljubil bogat plemič po imenu Bertaud, ki pa je bil veren in si ni upal Bogu posvečeni devici izpovedati svoje ljubezni. Zaradi te ljubezni, ki ni mogla biti uslišana, je hudo zbolel. Zdravnik, ki so ga poklicali, ni mogel odkriti nobenega vzroka tej nenadni bolezni. Irena je za to bolezen zvedela po notranjem razodetju. Šla je obiskat Bertauda in ga prosila, naj neha misliti nanjo, pa bo ozdravel. To se je resnično zgodilo, vendar pa je Ireni zapretil s smrtjo, če izve, da se je povezala s kakšnim drugim moškim. Pobožno mlado redovnico je začel nadlegovati njen učitelj, ki ga je Irena odločno zavrnila. Učitelj se je maščeval tako, da jo je javno blatil, da pričakuje otroka. Ko je to zvedel njen prvi snubec, je izpolnil svojo grožnjo. Poslal je svojega služabnika, ki je Ireni odsekal glavo, njeno telo pa je vrgel v reko Tajo. Naslednji dan ga je našel benediktinski opat Selij. Vzeli so ga iz reke in ga z vsemi častmi pokopali v kraju Skalabu. Nad njenim grobom so zgradili baziliko.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik in dekan